

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125205588
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125205588.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/77/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXX XX E., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 700 Eur s prísl., takto

rozhodol:

7Csp/77/2025

- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 110 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietá.
- Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7Csp/77/2025

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 16.07.2025 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu vo výške 700 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia. Žalobu odôvodnil tým, že v spore vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 29Csp/140/2024 bol úspešný, keď sa úspešne vo vzťahu k dodávateľovi domohol určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a zároveň určenia neprijateľnosti šiestich zmluvných podmienok. Ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa obchodník nedopúšťal recidívy. Výška primeraného finančného zadostučinenia nemôže mať len symbolický význam, nakoľko zadostučinenie len v symbolickej výške nemôže byť ani primeraným, ani spravodlivým. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadostučinenia suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil alebo sa chcel obohatiť.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 07.08.2025 poprel všetky skutkové tvrdenia a uplatnené nároky žalobcu, pričom žalobu považoval za nedôvodnú. Žalobca dňa 12.12.2011 dobrovoľne splatil celý zostatok úveru. Dobrovoľným predčasným splatením úveru de iure došlo k zániku peňažného záväzku žalobcu splnením. Žalobca nepodal žiadnu reklamáciu alebo sťažnosť na príslušný orgán dohľadu. Účelom všeobecného súdnictva nie je modifikácia uzatvorenej zmluvy, respektíve suplovanie zmluvnej strany, ak má oneskorené pripomienky ku kontraktáčnemu procesu. Zároveň o nepoctivej motivácii žalobcu svedčí skutočnosť, že sa nesnažil vytykať nedostatky zmluvy o úvere žalovanému, ale naopak smeroval k iniciovaniu tohto súdneho konania. Už z vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že snaha o modifikáciu zmluvy o úvere alebo o mimosúdne rokovanie zjavne nie je a nikdy nebola cieľom žalobcu. Konanie žalobcu považuje žalovaný za rozporné s dobrými mravmi. Rovnako žalovaný sporuje aj výšku primeraného finančného zadosťučinenia, keď poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. 17Csp/79/2024, ktorý rozsudkom zo dňa 15.10.2024 priznal primerané finančné zadosťučinenie spotrebiteľovi v sume 33,33 eur. V prípade, ak by súd bol toho názoru, že základ nároku je daný, žiadal pri rozhodnutí o trovách konania aplikovať ustanovenie § 257 C.s.p. a žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznať.

3. Žalobca vo svojej replike k vyjadreniu žalovaného zo dňa 29.08.2025 zotrval na svojej právnej a skutkovej argumentácii. Zároveň uviedol, že primeranosť sumy 700 eur je vzhľadom na postoj žalovaného, množstvo a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem, evidentne daná. Žalovaný nechce niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností a alibisticky sa ospravedľuje. Vzhľadom na odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam, je uplatnená suma nielenže primeraná, ale aj zjavne nízka.

4. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 04.09.2025 zotrval na svojej právnej, ako aj skutkovej argumentácii a žalobu žalobcu žiadal v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré tvoria súčasť súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Z pripojeného súdneho spisu spisová značka 29Csp/140/2024 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 29Csp/140/2024-68 zo dňa 27.01.2025 súd rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2010, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2010 v časti [2] Zmluva o úvere, bod [2] v časti, v znení: „Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi. Klient vyhlasuje, že sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dostupná pôžička [Formulár], ktorý je k dispozícii na obchodnom mieste Banky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2010 v časti [2] Zmluva o úvere, bod [3] v znení: „Klient vyhlasuje, že nemá osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2010 v časti [2] Zmluva o úvere, bod [4], v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o -2- 29Csp/140/2024 zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 5, bod 5.8 OP pre úver.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2010 v časti [2] Zmluva o úvere, bod [5], v časti, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú

rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok. Klient zároveň vyhlasuje, že sa oboznámil s obsahom rozhodcovskej doložky a s dôsledkami jej uzatvorenia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupnápôžička, dostupnápôžička – šikovnárezerva, účinné od 2.11.2010 k Zmluve o úvere dostupnápôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2010 v článku 5 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6], v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver dostupnápôžička, dostupnápôžička – šikovnárezerva, účinné od 2.11.2010 k Zmluve o úvere dostupnápôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2010 v článku 8 – Oznamovacia povinnosť, doručovanie, bod 8.1] v znení: „ Klient je povinný oznámiť Banke všetky zmeny v údajoch uvedených v ZoÚ, najmä týkajúce sa jeho osobných údajov, kontaktnej adresy, zamestnávateľa, niektorého z telefónnych čísiel uvedených v ZoÚ a bankového spojenia, a to do 15 dní od takejto zmeny. Klient je ďalej povinný oznámiť Banke okolnosti, ktoré môžu negatívne ovplyvniť jeho schopnosť plniť záväzky zo ZoÚ, najmä to, že bolo zahájené konkurzné alebo exekučné konanie týkajúce sa jeho majetku. Klient zodpovedá za škody, ktoré Banke vzniknú v dôsledku nesplnenia týchto povinností. V prípade nesplnenia si povinnosti Klienta podľa tohto bodu OP je Banka oprávnená účtovať Klientovi zmluvnú pokutu vo výške stanovenej v Sadzobníku, pričom zaplatením tejto zmluvnej pokuty nie je dotknutý nárok Banky na náhradu škody.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IX. Vo vzťahu k výroku I. priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

X. Vo vzťahu k výroku II. až VIII. priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 50%, o výške ktorých bude rozhodnuté v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

7. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 22.10.2025 žiadal žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovieť. Poukázal na písomné vyhotovenie žaloby, výšku primeraného finančného zadosťučinenia ponechal na úvahe súdu. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť, nemal žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, pri aplikácii o trovách konania žiadal aplikovať zákonné ustanovenie § 257 C.s.p.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

9. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

10. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

11. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

12. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné platenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

13. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že čo do základu je nárok žalobcu v celom rozsahu daný. Žalobca bol úspešný v predchádzajúcom súdnom spore pod spisovou značkou 29Csp/140/2024, keď súd Rozsudkom č.k. 29Csp/140/2024-68 zo dňa 27.01.2025 vyhovel jeho žalobnému návrhu a určil vo výroku bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na základe Zmluvy o úvere dostupnápôžička č. XXXXXXXXXX zo dňa 16.11.2010 a zároveň určil šesť neprijateľných zmluvných podmienok v zmluve a obchodných podmienkach žalovaného. Čo do základu tak je možné konštatovať, že v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, vznikol žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti Zákona číslo 250/2007 Z.z. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel. Súd posúdil žalobu žalobcu podľa Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Dňom 01.07.2024 nadobudol účinnosť Zákon č. 108/2024 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, kde podľa ustanovenia § 53 ods. 1 tohto zákona, ustanovenia tohto zákona sa použijú na zmluvu uzavretú po 30.06.2024. Vznik právnych vzťahov zo zmlúv uzavretých pred 01.07.2024 a nároky vzniknuté z týchto zmlúv sa posudzujú podľa právnych predpisov účinných do 30.06.2024.

14. Výška priznaného finančného zadosťučinenia sa následne odvíjala od vlastnej úvahy súdu vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu. Konkrétna výška primeraného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti a spĺňať požiadavku primeranosti. Žalobca si svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a bezúročnosti bezpoplatkovosti úveru a že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práv ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. Neuviedol, či konanie žalovaného viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Keďže uvedenými skutočnosťami žalobca neargumentoval, súd považoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50 Eur za konštatované porušenie práv žalobcu určením úveru zo zmluvy o úvere za bez úročný a bez poplatkov a za každú judikovanú neprijateľnú zmluvnú podmienku v sume 10 Eur, spolu suma 110 Eur. Vychádzal zo skutočnosti, že na strane žalovaného došlo k porušeniu povinností, keď do zmluvy zaradil zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za neprijateľnú a zároveň v zmluve o úvere absentovali obligatórne náležitosti. Neboli preukázané ďalšie negatívne dôsledky v súkromnom alebo spoločenskom živote žalobcu, ktoré by boli dôsledkom konania žalovaného pri uplatňovaní si nároku v základnom konaní pod spisovou značkou 29Csp 140/2024. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

15. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 Eur, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 priznaná suma 100 Eur, 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 priznaná spotrebiteľovi suma 100 Eur, ako aj napr. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

16. Súd priznal žalobcovi sumu 110 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú považuje za primeranú a postačujúcu a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol. Na doplnenie svojich záverov súd ešte poukazuje na to, že žalobca v spore nepreukázal, aby žalovaný v priebehu trvania zmluvného vzťahu alebo po jeho skončení si uplatňoval akékoľvek nároky z uvedených neprijateľných zmluvných podmienok.

17. Vo svojich písomných podaniach žalovaný navrhol vypočuť žalobcu, ten sa na pojednávanie nedostavil. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 22.10.2025 netrval na vypočutí žalobcu, nemal návrhy na doplnenie dokazovania. Súd však zároveň uvádza, že tento navrhnutý dôkaz v podaní žalovaného podľa názoru súdu nemal právnu relevanciu. Vykonaním uvedeného dôkazu by nedošlo k zmene právneho posúdenia zo strany súdu, nakoľko právoplatným rozhodnutím súdu bolo judikované porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zo strany žalovaného ako dodávateľa.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 Csp. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 Csp vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieťa zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 Csp dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 Csp v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 Csp zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 Csp.

19. Na zdôraznenie svojho rozhodnutia pri rozhodovaní o trovách konania, súd uvádza, že nevzhliadol žiadny z dôvodov pre aplikáciu § 257 C.s.p., prečo by úspešnému žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania. Bol to žalovaný, ktorý už v rámci kontraktačného procesu porušil svoje povinnosti napriek tomu, že ide o veľký korporát, ktorý disponuje právnym oddelením. Napriek týmto skutočnostiam zmluva, ktorú v pozícii veriteľa uzatváral so žalobcom obsahovala neprijateľné zmluvné podmienky a absentovali v nej obligatórne náležitosti v zmysle zákonnej úpravy. Žalobca sa musel svojho nároku domáhať súdnou cestou a žiadať súd, aby zmluvy žalovaného posúdil z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok. Súd z tohto dôvodu nevzhliadol žiaden z dôvodov prečo by žalobcovi ako procesne úspešnej strane sporu, ktorá podstúpila spor s dodávateľom, nepriznal náhradu trov konania a aplikoval výnimočné zákonné ustanovenie § 257 C.s.p.

Poučenie:

7Csp/77/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.